

Què és l'AFA i què s'hi cou

Primera promoció de nois i noies de l'Institut-Escola de Verges

Ens sembla que fa molt temps que la nostra associació no publica res a la revista País Petit, i ara ens hem animat a escriure unes quantes ratlles per informar de les notícies.

Anteriorment el nom de la nostra associació era APA de l'Institut-Escola Francesc Cambó i Batlle, una entitat creada l'any 1990 amb la finalitat d'ajudar i cooperar en les activitats educatives del CEIP Francesc Cambó, del qual, per decisió unànime, en l'última assemblea del mes maig, es va acordar fer un canvi de denominació per dir-nos Associació de Famílies d'Alumnes de l'Institut-Escola Francesc Cambó i Batlle, abreujat per sigles AFA IE Francesc Cambó.

Feia temps que es parlava de fer aquest canvi, que ens sembla que engloba el perfil de totes les famílies, i ara ha estat el moment, aprofitant que la presidenta, Florín Vives (mare dels alumnes Arbat-Vives), després d'onze anys en el càrrec, deixa la plaça vacant, ja que el seu fill petit ha acabat el 4t d'ESO i finalitza la seva vinculació amb l'institut-escola. Volem agrair-li tota la feina feta, que sabem que és molta i a vegades des de fora no s'aprecia; ser el cap visible d'una associació com la nostra, amb més de 300 socis, requereix atenció i temps. Ho aprofitem per a donar la benvinguda a les persones que a partir d'ara formaran la Junta Directiva, que té moltes ganes de treballar pels seus fills i filles i els preocupa la seva educació.

En aquest curs 2013-2014 hem de destacar que ha estat ple de celebracions.

Hem celebrat els 10 anys de la Festa del Drac. Sembla que era ahir que vàrem decidir fer la primera festa de final de curs el mes de juny! Sempre n'havíem organitzat una de les activitats extraescolars per Sant Jordi, i el curs 2003-2004 vàrem decidir fer-ne una de final de curs. Vet aquí com va néixer la Festa del Drac, anomenada així perquè vam aprofitar una mascota feta pels alumnes de l'escola aquell mateix curs per la festivitat de Sant Jordi. Recordem

tots els qui van estar presents en les primeres edicions de la festa i que ara ja no tenen fills escolaritzats, i animem els qui encara hi són i fan possible que pugui anar complint anys.

En aquesta desena edició, hem intentat fer una recopilació dels millors tallers i activitats fets anteriorment, com el taller de construccions amb fusta, l'Scalextric, ping-pong, estels, la mina d'or, jocs tradicionals, murals a les parets, el taller Vitamínic per a recuperar forces i tallers nous, com el de castellers i futbolí humà, a més d'altres tallers i activitats: laberint amb caixes de cartró, taller d'espaguetis, taller de cavalls, taller de disfresses... Volem donar les gràcies a tothom qui hi participà d'una manera o altra, sigui en els tallers, organitzant-los, pintant decorats, parets, deixant material, vigilant els nens i nenes, posant música... És un llarga llista de feines que sempre hi són i a vegades no es veuen.

Cal destacar també el Festival de les Activitats Extraescolars del curs 2013-2014, celebrat el dissabte 31 de maig al Pavelló de Parlavà, on els diferents alumnes que havien participat en les activitats van oferir una petita mostra de tot el treball fet: actuacions de teatre, anglès, karate, guitarra, dansa, gimnàstica rítmica i *funky*. Tots els assistents van poder gaudir dels espectacles, que cada any ens sorprenen més.

També hem celebrat la graduació de la primera promoció de joves que han acabat 4t d'ESO a l'institut-escola. Per això hem demanat a les famílies d'aquesta promoció que escrivissin unes quantes ratlles de l'experiència viscuda. Vegem, doncs, el conte que ens van explicar:

«Hi havia una vegada un institut-escola a Verges que ningú no creia que arribaria mai. Durant el curs escolar 2009-2010, quan els nostres fills feien el sisè curs de primària, va començar a haver-hi rumors que potser s'ampliaria l'educació fins a setze anys. Semblava ben bé que no podia ser, però es va treballar prou per a aconseguir-ho i ens ho van notificar per correu abans d'acabar el curs.

»Va haver-hi emoció per la gran notícia, però també interrogants i dubtes. Alguns ho veien molt bé i a d'altres els semblava que aquí no tindrien el mateix nivell d'educació que anant a Torroella o a un altre institut, per la manca d'espai i d'equipaments.

»Es va haver de fer una marató per a col·locar el primer barracó, anomenat també "ratera", "barraca", "gossera"... i poder-lo equipar amb el mínim necessari per a començar a fer classe amb dignitat. Van començar també professors nous: l'Isidre per a educació física, socials i alternativa, l'Eva com a tutora i professora de llengües (català, castellà i anglès) i la Marlène per a matemàtiques i tecnologia; també tenien música amb l'Angelina. La majoria dels nois i noies d'aquest primer curs ja havien estat companys a infantil i a primària; s'hi van afegir els de Belcaire tot primer i després, al llarg de l'ESO, se n'hi han incorporat d'altres pobles.

»L'Isidre, que no s'ha tallat mai, com aquell qui no vol la cosa, va començar a formar l'anomenada "brigada", i així és com va batejar simpàticament el grup format per pares i mares voluntaris que ajudaven en tot allò que els demanessin. Va ser fàcil, aquesta organització, perquè ja feia molts anys que anàvem junts compartint bons moments.

»L'aula del taller de tecnologia va ser un trasllat fet per la brigada des d'un institut de Banyoles fins a Verges. Va ser molt divertit, tot i la feina que va portar. Els alumnes també hi van ser presents i anaven veient com, de mica en mica, l'institut anava agafant cos, color i ànima.

»L'alumnat que va començar a primer d'ESO i ha arribat fins al quart, haurà estat sempre pioner i a la vegada conillet d'Índies. L'experiència ha estat enriquidora per a ells i per a les famílies.

»En un principi la infraestructura era bàsica —va començar amb un mòdul amb dues aules, un despatx i dos lavabos—, i actualment l'institut compta amb sis aules, una biblioteca, un taller d'informàtica i tecnologia, l'aula oberta i el que era el menjador també s'ha convertit en una aula de desdoblament i laboratori. Paral·lelament s'ha anat incrementant el nombre de professorat i d'alumnat, de 29 alumnes el curs 2010-2011 ha acabat el curs 2013-2014 amb 157.

»Recordeu quin era inicialment el Racó de lectura? Doncs, sí, uns sofàs al mig del passadís. Quins temps!

»El nivell d'educació, al nostre entendre, ha estat molt bo. Les ganes i l'empenta de tot l'equip docent diu molt d'ells i fa que aquest llistó sigui molt alt. La comunicació entre l'equip docent, l'alumnat i les famílies ha estat sempre molt propera. Els primers han viscut experiències amb les quals han après molt de la vida: treball en equip, projectes molt enriquidors, crèdits de síntesi, la festa de la Marató...

»S'ha viscut també el canvi de l'equip directiu. L'equip anterior, amb en Santi Lloret al capdavant, va fer durant una colla d'anys una gran feina, i els docents de secundària ho han pogut comprovar amb el bon nivell de l'alumnat, i el nou, presidit per l'Isidre Portella, és un equip amb aires frescos i idees noves, que ha donat una gran empenta a

Mascota original de la Festa del Drac, deteriorada amb els anys i de la qual només queda el record i la fotografia

l'institut-escola. Gràcies a tots per haver donat una bona educació als nostres fills i per haver confiat en nosaltres. Els nostres fills, ara, tenen ganes de volar i obrir-se una mica més al món. A partir del proper curs s'aniran distanciant entre ells, perquè tindran destinacions diferents (Torroella, la Bisbal, Girona, Figueres...): és llei de vida. Malgrat les ganes de volar, trobaran a faltar el centre i algunes vegades potser l'enyoraran i tot. Sigui quin sigui el camí que hagin triat, esperem que tinguin molta sort i sobretot que siguin feliços fent allò que els agradi més.

»Els qui els trobaran a faltar seran els professors, ja que encara que tinguessin fama de xerraires han estat un grup generalment molt bo i molt sa d'esperit, amb les seves particularitats, naturalment.

»I vet aquí un gos, i vet aquí un gat, que aquest 4t d'ESO de la promoció 2010-2014 s'ha acabat.»

Per acabar, us volem desitjar unes bones vacances i dir-vos que el setembre iniciarem un nou curs escolar, i amb això l'AFA tornarà a engegar. Podeu posar-vos en contacte amb nosaltres a apaveres@gmail.com o també consultar el nostre blog, on intentem tenir tota la informació al dia, <http://apaveres.blogspot.com>

Bon estiu!

AFA IE FRANCESC CAMBÓ

Karú
CENTRE D'ESTÈTICA

Laura Carolà

C/ Baix Empordà, 30 1er - 17142 VERGES (Girona)
Mòbil: 699 808 753 e-mail: esteticakaru@hotmail.com

PERRUQUERIA
DOLORS

C/ Progrés, 11 - 17142 VERGES
Tel. 972 78 00 36

Institut-Escola Francesc Cambó

Concurs literari de Sant Jordi

Per celebrar la festa de Sant Jordi, la secció de secundària del centre va organitzar un concurs literari. Es van establir dues categories. La guanyadora del primer cicle (1r i 2n d'ESO) va ser Laura Brancós, i del segon cicle (3r i 4t) Kènia Garcia. Aquesta és la redacció de la Kènia:

Allà on el sol abraça l'horitzó

Avui el sol no hi és. S'amaga darrere dels núvols i espia, vergonyós, tot el que es cou en el nostre petit món. Alguns rajos de llum blanca aconseguixen escolar-se entre la negror dels núvols i il·luminen vagament el meu petit escenari particular, el meu refugi, allà on el vent m'acaronava la cara, allà on les petites gotes salades es barrejen amb les primeres llàgrimes de records amargs i rodolen lentament galtes avall, fins a fondre's amb els meus llavis. Avui la mar no està com sempre; avui l'envolta la fúria: empeny amb força i s'emporta tot allò que se li posa al davant i entorpeix el seu pas. Avui està plena de rancor. Però hi ha un secret en tota aquesta fúria, hi ha un sentiment que va molt més enllà. Es veu en la manera com demana ajuda desesperadament a les roques de la vora, que ploren per ella; es veu en la manera com intenta fugir cobrint la sorra per a no tornar mai més; es veu per la manera com s'arremolina dins d'ella mateixa, formant enormes onades de dolor. La mar no està enfadada; la mar està enamorada: ha perdut en la batalla que tots perdem un cop a la nostra vida.

Passen els segons, els minuts, les hores, i el sol s'ho mira des del seu racó. Per dins, plora. Els núvols entelen la seva vista. Avui no pot veure la mar; avui no pot escalfar la sorra; avui no pot fer petits petons a l'aigua tranquil·la, ni alegrar el dia a algun pescador valent, que es lleva ben d'hora per buscar-se la vida en la immensitat blava. Se sent sol; només pot esperar, i espia com pot, la mar enfadada, que l'enyora i plora per ell. S'acaba el dia i el sol corre a abraçar-la. Comparteixen el seu moment: es fonen en una abraçada de colors màgics, un festival de grocs, taronges i vermells de passió tenyeixen el cel. Allà és on el sol abraça l'horitzó. Allà és on, si t'arrisques a nedar contra corrent, tro-

baràs totes les respostes abans que vingui l'Univers i en canvi totes les preguntes.

Una parella baixa a la cala: ells també volen formar part d'aquest moment. Caminen lentament sobre la sorra, vora l'aigua, ara ja tranquil·la. El soroll de les onades, el suau olor de mar, el vent que els acompanya, tot fa del lloc un escenari encara més perfecte. S'agafen de la mà amb l'esperança de no deixar-se anar mai més. Es miren directament als ulls i s'ho diuen tot sense articular una sola paraula. Deixen les seves petjades sobre la sorra molla amb els peus descalços. Pensen en un demà sense deixar de gaudir de l'avui. S'asseuen en el seu racó, aquell que ells dos s'han fet perfecte, i es miren com, a poc a poc, el sol es va desfent de l'abraçada i es pon, deixant de nou la mar sola, trista.

La lluna s'enfila amb elegància entre la foscor de la nit i no deixa que la cala es quedi a les fosques ni un sol moment. Està tan blanca, tan pura, tan radiant com sempre. Es veu reflectida en la mar negra, la mar negra que plora. La lluna, acompanyada de totes les estrelles, li expliquen mil històries precises: li expliquen les aventures que han vist en els humans durant anys i anys, aquelles insignificants persones que dibuixen amb traça les seves vides, que es perden i es troben, que s'allunyen però sempre tornen. La mar, per fi feliç, s'adorm en el bressol de la nit.

I llavors, quan la mar descansa en calma i la lluna, a poc a poc, baixa, mentre el cel comença a clarejar, el sol treu el cap entre les muntanyes. Llavors és quan el sol i la lluna comparteixen el primer i últim moment d'amor de tot el dia. Només es miren, de lluny; no parlen, però s'entenen. I el sol no es cansarà mai, el sol seguirà perseguint la lluna fins a la fi del món; perquè ell en té prou de veure-la uns instants i estimar-la d'amagat. I la mar seguirà gelosa, seguirà en una batalla eterna; una batalla tristament perduda.

KÈNIA GARCIA I DARNACULLETA